

(3) אדם השוהה במקום סגור או מופרד, בלא אדם נוסף, או אדם השוהה במקום כאמור עם אנשים הגרים באותו מקום אתו; לעניין זה –

”אדם השוהה במקום סגור או מופרד” – אדם השוהה בכלי רכב, במבנה, בחדר במבנה, בחלק ממבנה הכולל מחיצה בגובה של שני מטרים לפחות אשר מפרידה בין האדם לבין אנשים אחרים הנמצאים באותו מבנה, או בתא עבודה בחלל פתוח, אם גובה המחיצה אשר מפרידה בין האדם לבין אנשים אחרים באותו חלל הוא מטר ועשרים סנטימטרים לפחות, ובלבד שהאדם שלא עוטה מסיכה יושב;

”אנשים הגרים באותו מקום” – בני אותו תא משפחתי או יחידים השוהים יחד במקום מגורים אחד;

(4) משתתף בשירור באמצעי תקשורת שנדרש לדבר בשירור, ובלבד שהוא נמצא, ככל האפשר, במרחק של 2 מטרים לפחות מאדם אחר;

(5) שני עובדים העובדים בקביעות בחדר אחד במקום עבודה ובלבד שיישמר ביניהם מרחק של 2 מטרים לפחות;

(6) אדם המבצע פעילות ספורט.

(11) (בוטל).

(ג) מעסיק במקום עבודה אחראי לכך שהעובדים במקום העבודה יקיימו את החובה לעטות מסכה כאמור בסעיף קטן (א).

(11) מחזיק או מפעיל של מקום הפתוח לציבור –

(1) לא יכניס למבנה אדם שאינו עוטה מסכה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הוא פטור מחובת עטיית מסכה כאמור בסעיף קטן (ב)(1) או (2);

(2) לא ייתן שירות לאדם שאינו עוטה מסכה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הוא פטור מחובת עטיית מסכה כאמור בסעיף קטן (ב)(1) או (2);

(3) יתלה במקומות בולטים לעין במקום, לרבות בכניסה אליו, מודעה בדבר חובת עטיית מסיכה במקום;

(4) אם יש במקום מערכת כריזה – יודיע באמצעותה, אחת לחצי שעה לפחות, על חובת עטיית המסכה.

(ד) על אף האמור בסעיף 2, נותן שירות חיוני שהיה במגע הדוק עם חולה במקום עבודתו בעת שעטה מסכה לפי סעיף קטן (א), לא חייב בידוד, בכפוף להצהרה ולפיה העובד קיים את הוראות הסעיף האמור; לעניין זה, ”נותן שירות חיוני” – מי שעוסק במתן שירות לציבור במקום עבודה חיוני, ובכלל זה עובד במקום למכירת מזון או בבית מרקחת.

(ה) על אף האמור בסעיף זה, המנהל או ראש השירות ראוי לקבוע תנאים או נסיבות שבהם לא תחול חובת עטיית מסכה כאמור בסעיף קטן (א) וכן מקרים או נסיבות שבהם מי שעטה מסכה לא חייב בידוד כאמור בסעיף קטן (ד).